

i Loven, at Tantiemeordningen kan ændres paa Finansloven. Det kunde den jo nu ogsaa, selv om det ikke staaet i Loven, men det staaer der ganske vist, og det kan da ogsaa ske ad den Vej, men de Hensyn, jeg har nævnt, synes mig dog at tale for, at man bør være varsom i saa Henseende. — Det ærede Medlem (C. Rasmussen) nævnedes, at den *Forhandlingsret*, som min Forgænger har indrømmet de underordnedes Organisationer, var bleven krænkede. Det kan jeg ikke erkende, efter hvad der foreligger for mig, men jeg indrømmer, at det er gaaet langsomt med disse Forhandlinger. Jeg tror ikke, det nogen Sinde har været Meningen at nægte eller afbryde dem, men det er unægteligt ikke gaaet saa hurtigt, som jeg er vant til og ogsaa ønsker at Forhandlingerne skulle kunne gaa. Det ærede Medlem erkendte jo ogsaa, at jeg havde grebet ind, og at de nu vare komne i Gang igen. Lad os saa haabe, det maa lykkes at holde dem oppe, indtil et godt Resultat er naaet. Naar det ærede Medlem talte om, at Grunden til, at Forhandlingerne ikke vare optagne med fornøden Velvillie eller maaske afviste fra Generaldirektionens Side, var den, at man havde erfaret, at naar man først var bleven enig med de underordnedes Repræsentanter om en Overenskomst, fik man alligevel Vrøvl, idet de, de vedkommende repræsenterede, ikke vilde respektere den, skal jeg sige, at det, som var Udgangspunktet herfor, at Forhandlingsretten var nægtet, passer, altsaa ikke. Men i øvrigt ville alle ærede Medlemmer her i Salen ganske sikkert indrømme mig, at er det virkelig saaledes, at de, der sende Repræsentanter ind for at forhandle, ikke ville respektere de Overenskomster, som disse Repræsentanter indgaa, saa svækkes Lysten til at forhandle, det kan ikke være anderledes. Det ærede Medlem søgte endvidere en Grund til dette — jeg kender for øvrigt ikke andet dertil, end hvad det ærede Medlem anførte — i de Splittelsesblade og Splittelsesforeninger, man havde opelsket fra Generaldirektionens Side. Dertil kende de, jeg har spurgt derom, intet; derimod kender jeg til, at nogle af det ærede Medlems Meningsfæller indenfor Organisationen — ingenlunde dem alle, men nogle af dem — har begyndt i Tale og Skrift, navnlig i den Presse, de opretholder, at anslaa en Tone, som sikkert, hvis den føres videre paa den Maade, vil umuliggøre enhver Forhandling. Jeg beder det ærede Medlem som sundttenkende og forstandig Mand om at gøre sin Indfly-

delse gældende for at standse dette, saa sandt han virkelig er — hvad jeg ikke tvivler om — en Ven af en forsvarlig og forstaaende Forhandling mellem under- og overordnede.

Det ærede Medlem ankedede over, at man indskrænkede det faste Personale, f. Eks. Portører. De foreslaas jo her indskrænkede med 75, som saa erstattes med ekstraordinært Mandskab. Er det nu egentlig saa galt? Naar Forholdene ere saaledes, at der ikke er Arbejde til de Folk uden paa en Tid af Aaret, og saaledes ere Forholdene mange Steder ved Statsbanerne — allé vide jo, hvor stærk Trafikken er visse Dele af Aaret — er det saa virkelig saa galt, at man i Stedet for at have fast Mandskab hele Aaret, gennemgaaende lader dette ekstraordinære Arbejde bestride af ekstraordinært Mandskab? Det synes jeg ikke, det er. Jeg synes tværtimod, at det modsatte vilde være ufornuftigt.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at Lokomotivfyrbødere og vistnok Pakmestre maatte køre i overordnede Stillingen uden at faa den dertil svarende Løn. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at naar det først er kommet dertil, at en underordnet til Stadighed beklæder en højere Stilling, og man kan skønne, at saadan vil det blive ved, man kan ikke undvære denne Mand paa denne Post, saa bør han have den Løn, der svarer til denne Stilling, og baade min Forgænger og jeg have jo ogsaa nærmet os dertil; der er jo ogsaa paa det foreliggende Forslag gjort Skridt i den Retning, som man vil vedblive at gaa ad; men at man prøver sig frem baade for at skønne, om Manden har de nødvendige Egenskaber og for at se, om det virkelig er nødvendigt at have en fast Mand paa denne overordnede Post, vil det ærede Medlem sikkert indrømme Rigtigheden af.

Det ærede Medlem nævnte Husleje-godtgørelsen. Jeg tror, at ogsaa dette Spørgsmaal hører til den Slags Ting, der i alt Fald bør vente, til vi faa den paa-budte Revision af Loven. Naar det paa-beraibes, at dette har været stillet i Udsigt — det er for øvrigt ikke blot det ærede Medlem, der har gjort dette gældende overfor mig — og at det her fra Tingets Side under Behandlingen af denne Lov var erkendt, at der var begaaet en Fejl, en Uret, saa er dette dog ikke ganske rigtigt. Det er kun den ene Side af af denne Sag. Det ærede Medlem for Lange-land (Guldbrandsen), som i sin Tid var Ord-